Güz Yangınları

— *Ş. ŞİRİN* · 20 Eylül 2020

Yalnızlıktan yani sensizlikten
Mesafelerden
Uzanıp dokunamamaktan
Kokundan yoksun kalmaktan
Biçare şimdi yüreğim bitap gözlerim ağlamaktan

Yokluğun Aralıkta kırağı Ocakta ayaz
Karlar yağar lapa lapa beyaz beyaz
Sevenlerin içi kor kor yanar
Buz tutar yüreği donar
Yorulur sevgiler
Gönlü yorgun olanları ateş ısıtmaz
Sevdiği sarmadan dünya yansa ısınmaz

Biter, yiter gerçek olamayan yaz aşkları
Katar rüzgar önüne günü birlik aşıkları
Bir çok kapıyı çalar vedalar
Kopar halkalar yarım kalır yalan sevdalar
Solmaz kalbimde bir kere açan sevda gülüm
Ölümsüz aşkla seven yüreğe gelmez ölüm

Savurur rüzgar Eylülde sararan tüm yaprakları
Saçar her yöne yapraklar gibi solan aşkları
Ekimde başlar aralıksız güz yağmurları
Yeniden yeşersin diye çürütür umutları
Umudu bahara savurur Kasım rüzgarları
Hüzün yağdırır küstürür gönül atlarını

İlkbahara hazırlık yapar
Yere dökülen toprağa karışan yapraklar
Nadasa bırakılan aşklar için besler toprakları
Yorgun aşık bedenlerde bitmeyen aşk ile
Bitmeyen sevgileri de örter sevgiyle
Kardelen misali yeniden sevdiği kalpte doğsunlar diye

Kirlenmesin diye dünyanın beyaz gelinliği
Yıkar ruhları Kasım'ın yağmurları
Temizler günlerce sokakları
Güneş doğmaz ayaz vurur ya sabahları
Kendi yüreğinden dinler keşkeleri ahları
Dile gelir yürek inler nerelerdesin ey yar
Çabuk gelsin ama tez geçmesin bahar
Seven kalbin sevdiğine sonsuz selamı var
Kara sevdalı olan her yüreğe erken yağar kar
Buzdan yangınlar yalnızların yüreğini cehennem misali yakar.